

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Spv/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 6019200574
Dátum vydania rozhodnutia: 22. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr.,PhD.,LL.M Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:6019200574.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Swiss Aqua Technologies AG, so sídlom Oberegggasse 50, 9442 Berneck Švajčiarsko, právne zastúpený: PATENT IURIST s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dostojevského rad 5, 811 09 Bratislava, IČO: 36 724 467, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Švermova 43, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 30 810 787, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PP 5009-2015/II-64-2019 zo dňa 23.07.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/204/2019-45 zo dňa 25. novembra 2020, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. PP 5009-2015/II-64-2019 zo dňa 23.07.2019. Predmetným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku v spojení s § 52 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zamietol rozklad a potvrdil rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva SR č. PP 5009-2015/V-36-2019 z 12.02.2019, na základe ktorého prvostupňový orgán zamietol žiadosť žalobcu o uvedenie do predošlého stavu podanej v konaní o patentovej prihláške s názvom „Ionová polarizačná jednotka a spôsob fyzikálnej úpravy vody“, č. spisu PP 5009-2015.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že súdny prieskum rozhodnutí vydaných na základe zákonom povolenej správnej úvahy podlieha osobitným pravidlám podľa § 27 ods. 2 SSP, v zmysle ktorých súd preskúmava iba to, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd nie je oprávnený nahrádzať správnu úvahu vlastnou, nakoľko správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti orgánu verejnej správy v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Súd je oprávnený vstúpiť do tolerančného pásma správnej úvahy len vtedy, ak žalobca v žalobe jednoznačne dokáže vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

3. Ďalej dodal, že posudzovanie „náležitej starostlivosti“ sa riadi ust. § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z., pričom mal správny súd za to, že z predmetného administratívneho spisu prihlasovateľ v pozícii žiadateľa o uvedenie do predošlého stavu svoju žiadosť, ako aj odpoveď na oznámenie skutočnosti pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, ako aj v samotnom rozklade a v neposlednom rade aj v žalobe, zotrval len na tých istých tvrdeniach keď uviedol, veľmi stručné dôvody, ktoré by mali preukazovať „náležitú starostlivosť, ktorú si vyžadovali okolnosti“. Súd nepovažoval za relevantnú argumentáciu žalobcu uvedenú v rozklade, že vzhľadom na predchádzajúce dobré skúsenosti nemal dôvod na preverovanie, či písomnosť nachádzajúca sa v jeho spise bola alebo nebola doručená Úradu v lehote na vykonanie úplného prieskumu prihlášky. Takéto tvrdenie skôr poukazuje na laxný prístup nového zástupcu prihlasovateľa, ako na náležitú starostlivosť o jeho konania. Je zrejmé, že žalobca svoje tvrdenie ničím nepreukázal v rámci prvostupňového, resp. druhostupňového konania a táto skutočnosť nemôže byť vadou správnej úvahy úradu a žalovaného, nakoľko takýmto spôsobom by bola narušená rovnováha administratívneho konania tým, že by samotný štátny orgán doplnil, resp. zisťoval relevantné skutočnosti v prospech prihlasovateľa nad rámec jeho žiadosti. Aj v samotných žalobných námietkach žalobca zotrval len na tvrdeniach, ktoré nepreukázal žiadnymi ďalšími dôkazmi, ani v samotnom konaní tvrdenia týkajúce sa práceneschopnosti pracovníka starajúceho sa o informačný systém neboli ničím preukázané a ostali len v rovine tvrdenia. Z tohto dôvodu mal správny súd za to, že aj objektívnu a subjektívnu lehotu posudzoval Úrad vo vzťahu k prihlasovateľovi veľmi benevolentne, nakoľko vychádzal len z jeho tvrdení a neopieral svoje rozhodnutie o žiadne dôkazné prostriedky.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

4. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ uviedol, že v prihláške zo dňa 12.03.2015 požiadal Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o zápis patentu „iónová polarizačná jednotka a spôsob fyzikálnej úpravy vody“, pričom uvedenej patentovej prihláške bolo pridelené č. PP 5009-2015. V konaní napriek náležitej starostlivosti nedošlo k podaniu žiadosti o vykonanie úplného prieskumu v lehote do 12.03.2018. Prekážka zanikla dňa 30.07.2018. Okolnosti, ktoré bránili vykonaniu prekážky spočívali v poruche informačného systému, kedy dokumenty odovzdané predošlým patentovým zástupcom boli zasielané elektronicky, takto boli prenesené do jednotlivej spisovej agendy, pričom v agende k spisu 5009-2015 bola zavedená aj položka - dokument nazvaný žiadosť o vykonanie úplného prieskumu s dátumom pred 12.03.2018. Pracovník externého dodávateľa, ktorý pre nás spravuje elektronické spisy bol dlhodobo PN a do práce sa dostavil až dňa 30.07.2018. Pri podrobnej kontrole spisu 5009-2018 bolo zistené, že dokument - žiadosť o vykonanie úplného prieskumu nemá vyznačený dátum odoslania.

5. Úrad priemyselného vlastníctva rozhodnutím č. PP 5009-2015/V-36-2019 zo dňa 12.02.2019 rozhodol, že konanie vo veci žiadosti o uvedenie do predošlého stavu zamietol podľa § 52 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zastúpení prihlasovateľa bola dňa 17.09.2018 podaná žiadosť o uvedenie do predošlého stavu, kde bol zaplatený príslušný správny poplatok a popísané okolnosti uvedené vyššie. Úrad priemyselného vlastníctva rozhodnutím č. PP 5009-2015/V-

36-2019 zo dňa 12.02.2019 rozhodol, že konanie vo veci žiadosti o uvedenie do predošlého stavu zamietol podľa § 52 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zastúpení prihlasovateľa bol dňa 13.03.2019 v súlade s § 55 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov podaný proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o uvedenie do predošlého stavu rozklad.

6. Úrad vo svojom rozhodnutí postupoval nad mieru obvyklú formalisticky a svojim prístupom iracionálne, bezdôvodne poškodzuje práva účastníka konania. Žalovaný nezohľadnil skutočnosť, že boli naplnené všetky ustanovenia zákona, ktoré mu bez poškodenia akýchkoľvek práv akejkoľvek tretej strany umožňovali vyhovieť žiadosti, pri ktorej boli naplnené všetky zákonné podmienky. Existuje zásada, používaná hlavne v teórii trestného práva, ale ktorá je univerzálne aplikovateľná aj pre správne právo, a to je zásada „In dubio pro reo“. Namiesto postupu, ktorý by bol v prospech a na úžitok všetkých strán, sa štátny orgán rozhodol postupovať spôsobom, ktorý iracionálne poškodzuje nielen účastníka konania, ale aj samotný štát. Dochádza tu nezmyselne k poškodzovaniu fiškálnych záujmov štátneho rozpočtu, pretože v prípade zápisu patentu do registra by štát profitoval s udržiavacích poplatkov, ako aj s podnikateľskej činnosti prihlasovateľa na území SR. Sťažovateľ bol toho názoru, že predmetné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti je potrebné prehodnotiť ako rozhodnutie predčasne vydané a poškodzujúce záujem prihlasovateľa, záujem UPV SR, ako aj štátny rozpočet a fiškálne záujmy Slovenskej republiky. V danom prípade boli splnené všetky podmienky, vyžadované § 28 Správneho poriadku, ktoré by odôvodňovali také rozhodnutie správneho orgánu, aby bolo umožnené uvedenie do predošlého stavu, pretože k zmeškaniu došlo výlučne z dôvodov, ktoré sťažovateľ nemohol ovplyvniť (technické problémy) pričom bez zbytočného odkladu bol podaný jednak návrh - žiadosť o uvedenie do predošlého stavu, ako aj vykonaná notifikácia realizácie úkonu, ktorý sa mohol javiť ako zmeškaný.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že kasačná sťažnosť musí byť riadne odôvodnená, vyplýva predovšetkým z ustanovenia § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ktoré vymedzuje prípustné dôvody kasačnej sťažnosti, pričom explicitne uviedol, že musí ísť vždy o dôvody, ktorých následkom je porušenie zákona zo strany správneho súdu. Iné dôvody kasačnej sťažnosti sú neprípustné, čo jasne uvádza § 439 ods. 3 písm. a) Správneho súdneho poriadku. Navyše je dané, že kasačnú sťažnosť možno podať výlučne z právnych dôvodov, nie z dôvodov skutkových, čo potvrdzuje aj § 440 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Po oboznámení sa s podanou kasačnou sťažnosťou žalovaný konštatoval, že je nemožné nájsť v nej odôvodnenie, ktoré by napĺňalo skôr uvedené zákonné predpoklady. Hoci sťažovateľ na str. 4 kasačnej sťažnosti uvádzal, že kasačnú sťažnosť podáva z „dôvodu uvedenom v § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku, v celej kasačnej sťažnosti nemožno nájsť žiadne bližšie vysvetlenie na uplatnenie práve tohto zákonného dôvodu. Podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku „Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť (len) tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.“. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti vôbec neuviedol, v čom malo takéto porušenie zákona spočívať, sťažovateľ sa tomuto (jedinému) uplatnenému dôvodu nijako viac nevenoval. Preto je potrebné konštatovať, že uplatnenie ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku sťažovateľom je nedôvodné, nepreukázané a nezmyselné.

8. Prevažná väčšina argumentov kasačnej sťažnosti podľa žalovaného spočíva v doslovnom prevzatí častí súvisiacej správnej žaloby. Strany 2 a 3 kasačnej sťažnosti sú odkopírovaním skutkového stavu a časti argumentácie zo správnej žaloby, len s minimálnymi úpravami sledujúcimi posun v konaní (posun od správnej žaloby ku kasačnej sťažnosti). Jedine na str. 4 kasačnej sťažnosti možno nájsť akési „odôvodnenie“ podania kasačnej sťažnosti, ktoré však spočíva len v konštatovaní sťažovateľa, že „rozhodnutie považuje v celom rozsahu za nesprávne, nespravodlivé, za odporujúce zmyslu a účelu zákona, za popretie elementárnych princípov spravodlivosti“, na čo sťažovateľ následne naviazal uplatnenie dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku. Takto formulované odôvodnenie kasačnej sťažnosti je absolútne nedostatočné, pretože uvedené tvrdenie je len

všeobecným konštatovaním sťažovateľa vyjadrujúcim síce nesúhlas s napadnutým rozsudkom, ale pritom nič nehovoriacim o skutočných dôvodoch tohto nesúhlasu a už vôbec nie o akýchkoľvek relevantných nedostatkoch napadnutého rozsudku. Vzhľadom na absenciu riadneho odôvodnenia kasačnej sťažnosti je podľa úradu viac ako oprávnené vzniknúť pochybnosť, či vôbec možno toto podanie sťažovateľa považovať za kasačnú sťažnosť v zmysle Správneho súdneho poriadku. Táto pochybnosť je o to viac na mieste, že sťažovateľ bol pri podaní kasačnej sťažnosti zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý si musí byť vedomý dôležitosti riadneho odôvodnenia takéhoto podania, ako aj skutočnosti, že podanie iba formálnej kasačnej sťažnosti nemôže byť spôsobilé vyvolať zákonom predpokladané následky - zvrátenie právoplatnosti napadnutého rozsudku. Kasačná sťažnosť obsahuje len zopakovanie skutkového stavu a malej časti argumentácie zo správnej žaloby, odôvodnenie je len veľmi všeobecné a zo žiadnej časti kasačnej sťažnosti nevyplýva, v čom sťažovateľ vidí pochybenie správneho súdu. Úlohou úradu, ani správneho súdu nie je a ani nemôže byť vyhľadávanie argumentácie smerujúcej proti zákonnosti napadnutého rozsudku namiesto sťažovateľa.

III.

Konanie pred kasačným súdom

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý postupom podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. PP 5009-2015/II-64-2019 zo dňa 23.07.2019. Predmetným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku v spojení s § 52 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zamietol rozklad a potvrdil rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva SR č. PP 5009-2015/V-36-2019 z 12.02.2019, na základe ktorého prvostupňový orgán zamietol žiadosť žalobcu o uvedenie do predošlého stavu podanej v konaní o patentovej prihláške s názvom „Ionová polarizačná jednotka a spôsob fyzikálnej úpravy vody“, č. spisu PP 5009-2015.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

10. Podľa § 79 ods. 6 zákona č. 435/2001 Z. z.; na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní²¹⁾ okrem § 19, § 23, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

11. Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 435/2001 Z. z.; úrad rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

12. Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z. z.; proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia, ak v odsekoch 4 a 5 nie je uvedené inak. Včas podaný rozklad má odkladný účinok.

13. Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z.; pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí vo veciach

a) v ktorých možno začať konanie z úradnej moci,

b) spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z. z.; ak účastník konania napriek náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti, zmeškal zákonnú lehotu alebo úradom určenú lehotu na vykonanie úkonu, pričom následkom nevykonania tohto úkonu je zastavenie konania alebo strata iného práva,

môže požiadať úrad o uvedenie do predošlého stavu a urobiť zmeškaný úkon do dvoch mesiacov od zániku prekážky, pre ktorú úkon nemohol vykonať, najneskôr však do 12 mesiacov od uplynutia zmeškanej lehoty.

15. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z.; účastník konania je povinný žiadosť o uvedenie do predošlého stavu odôvodniť a uviesť skutočnosti, ktoré bránili vykonaniu úkonu, ako aj deň zániku prekážky, pre ktorú úkon nemohol vykonať. Na tvrdenia predložené po uplynutí ktorejkoľvek z lehôt podľa odseku 1 úrad pri rozhodovaní o žiadosti o uvedenie do predošlého stavu neprihliada.

16. Podľa § 52 ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z.; úrad zamietne žiadosť o uvedenie do predošlého stavu, ktorá nezodpovedá podmienkam podľa odsekov 1 a 2, alebo žiadateľ nepreukáže svoje tvrdenia podľa odseku 3, alebo jej nemožno vyhovieť podľa odseku 4; pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti úrad umožní žiadateľovi vyjadriť sa k zisteným skutočnostiam, ktoré odôvodňujú zamietnutie žiadosti.

17. Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z.; žiadosť o vykonanie úplného prieskumu sa musí podať najneskôr do 36 mesiacov odo dňa podania prihlášky (§ 35) a nemožno ju vziať späť. Žiadateľ je povinný spolu so žiadosťou zaplatiť správny poplatok (§ 79 ods. 13).

18. Podľa § 43 ods. 3 zákona č. 435/2001 Z. z.; ak žiadosť o vykonanie úplného prieskumu nebola riadne podaná v lehote podľa odseku 2 alebo ak v tej istej lehote úrad nezačal úplný prieskum prihlášky z úradnej moci, úrad konanie o prihláške zastaví.

V.

právne posúdenie

19. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

20. Kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu jej podanie je koncipované na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov kasačnému súdu pripadlo posúdiť, či krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SPP). Sťažovateľ pri odkaze na príslušné ustanovenie SSP však nekonkretizoval, v čom mal byť postup krajského súdu vo vzťahu k spravodlivému konaniu nesprávny.

21. Vo všeobecnosti je možné uviesť, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Odôvodnenie rozhodnutia musí sledovať účel vyložiť dôvodnosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku správneho súdu. Odôvodnenie rozhodnutia je tiež prostriedkom kontroly správnosti postupu správneho súdu pri vydávaní rozhodnutia z hľadiska možnosti preskúmania tohto rozhodnutia na základe podaného opravného prostriedku, ako aj prostriedkom kontroly súdnej moci verejnosťou. Rozhodnutie správneho súdu, ktoré je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre nezrozumiteľnosť nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do

všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a?skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s?uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

22. Kasačný súd uvádza, že pojem „právo na spravodlivý proces“ nahrádza doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“, nakoľko obsahové znaky pojmu „právo na spravodlivý proces“ vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti. Najvyšší správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie vydané v obdobnej veci pod sp. zn. 1Sžfk/43/2019 zo dňa 22.09.2020, ktoré ohľadom § 440 ods. 1 písm. f) SSP konštatuje, že „prvým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je to, že ide o také vady v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď tento neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESĽP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku.), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESĽP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku). Druhým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia je právny názor [najmä rozsudok ESĽP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr Garcíia Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)], t.j. že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania alebo odpovedať na každú jeho námietku či argument, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (obdobne aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05 alebo sp.zn. II. ÚS 76/07).“ Nepreskúmateľnosť rozsudku je daná v prípade, ak chýbajú zásadné vysvetlenia dôvodov rozhodnutia súdu, pričom subjektívnu nespokojnosť sťažovateľa s obsahom odôvodnenia nemožno považovať za vyhovujúcu dôvodu kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Kasačný súd konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu všetky relevantné atribúty riadneho odôvodnenia spĺňa.

23. „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania, ako aj iného zainteresovaného subjektu na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny“ (judikatúra Ústavného súdu SR I. ÚS 117/07 ale aj sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008)). Pri preskúmaní dôvodov rozhodnutia správneho orgánu, ktorý aplikoval svoju diskrečnú právomoc, nie je úloha súdu posudzovať vhodnosť, resp. účelnosť výkladu príslušného ustanovenia právneho predpisu ale miera posudzovania smeruje k tomu, či konkrétny výklad právnej normy nevykazuje znaky svojvôle (bezbrehosti) správneho orgánu. To sa rovnako vzťahuje aj na prípad, kedy je rozhodnutie správneho orgánu zjavne neodôvodnené.

24. Ďalej kasačný súd uvádza, že v kontexte kasačnej sťažnosti nevedel identifikovať žiadnu vadu v napadnutom rozhodnutí krajského súdu. Orgány verejnej správy vydali rozhodnutia so všetkými zákonnými náležitosťami, teda aj s riadnym odôvodnením. Pritom sa riadne zaoberali podstatou procesného inštitútu restitutio in regnum, ktorý predpokladá existenciu objektívnej prekážky, ktorá by účastníkovi konania bránila dodržať zákonnú alebo úradom určenú lehotu na vykonanie určitého úkonu. Zároveň poukázali na procesné dôsledky nesplnenia si zákonom vyžadovaných povinností. V rámci vlastnej diskrečnej právomoci správne orgány sa ďalej zaoberali nevyhnutnosťou splnenia vecných podmienok podania žiadosti o uvedenie do predošlého stavu a teda či prihlasovateľ žiadosť o vykonanie úplného prieskumu patentovej prihlášky nepodal v stanovenej lehote z objektívnych dôvodov. Teda z dôvodov, ktoré sám nezavinil, a ktorým nemohol zabrániť ani pri vynaložení náležitej starostlivosti, ktorú od neho možno požadovať, pričom preukázanie takýchto skutočností je výlučne v jeho dispozícii (§ 52 ods. 2, ods. 5 zákona č. 435/2001 Z. z.). Rovnako správne orgány

vyhodnotili skutkový stav z hľadiska preukazovania relevantných skutočností zo strany prihlasovateľa (sťažovateľa) a dodržania zákonom stanovenej objektívnej a subjektívnej lehoty s konštatáciou, že v posudzovanom prípade prihlasovateľ neunesol nielen dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia, že vynaložil náležitú starostlivosť, ktorú si vyžadovali dané okolnosti k tomu, aby nedošlo k zmeškaniu lehoty na podanie žiadosti o vykonanie úplného prieskumu patentovej prihlášky. Išlo podstatný dôvod nevyhovenia žiadosti prihlasovateľa v zmysle § 52 ods. 2 cit. zákona. Všetky relevantné atribúty posudzovania zákonnosti napadnutých rozhodnutí a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo reflektoval v kontexte žalobných námietok aj krajský súd.

25. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Rozsudok správneho súdu považuje za vecne správny, preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

26. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.